

[Brorsen.]

Side — jeg kan næsten sige overalt nede i Sønderjylland. Jeg mener, det er noget, man bør lytte til, fordi vi alle sammen er interesseret i, at der fortsat kan foregaa en rolig Udvikling i de sønderjyske Landsdele.

Endelig skal jeg sige til det ærede Medlem, at mine Udtalelser om Faner og Standarter ikke var særlig henvendt til Det konservative Folkeparti, hvad det ærede Medlem Hr. Christmas Møller antagelig ogsaa nok vidste. Men jeg har gjort den Iagttagelse — og det kan man ikke blive fri for, naar man færdes her uden for København paa Landevejen Søndag Eftermiddag —, at det ikke just er Dannebrog, der præger Landskabet, og som er i Spidsen for de Patruljer og Delinger, man ser spadserer derude. Det er beklageligt, at vi er inde i en Udvikling, som gaar i Retning af, at det er ganske andre Faner og Standarter, man bruger, end vort fælles Flag: Dannebrog. Det er derfor, jeg mener, at det er af nogen Betydning, at vi har faaet dette Spørgsmaal rejst og behandlet inden for Udvalget — saa kan det jo være, at vi kan komme et Skridt videre næste Gang, vi skal tale om disse Spørgsmaal.

Det er ganske interessant at lægge Mærke til, at Kommunisternes Repræsentant — naturligvis ud fra en anden Opfattelse, det ved jeg udmærket godt — optræder fuldkommen paa Linie med Det konservative Folkeparti: Uniformer vil de have begge to, baade det ærede Medlem Hr. Christmas Møller og det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen; de — eller vel særlig deres Ungdom, maa jeg antage — skal absolut have det saadan, at de kan trække i Uniform. Men dèr er det, vi gør de Herrer en stor Tjeneste ved at gennemføre en Lov som denne. For vi ved, at naar disse unge Brushoveder staar opmarcheret som Stormkolonner, eller hvad man nu kalder dem, over for hinanden ved politiske Møder, er der ikke langt til, at det kan komme til Slagsmaal. Derfor tror jeg, de Herrer skulde være os taknemmelige for — Tiderne er jo ikke særlig rolige endnu —, at vi i alt Fald fortsætter med denne Lovgivning et Stykke Tid endnu.

Jeg vil gerne sige i Anledning af de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Pürschel fremførte, at jeg forstaar udmærket godt og anerkender hans varme Udtalelser for de frivillige Korps, og særlig Akademisk Skyttekorps. Vi er jo ikke meget uenige om den Betydning, disse Korps har haft

gennem Aarene. Jeg har netop udtalt, at jeg synes, Ministeren optræder med alt for stor Smaalighed over for disse Korps. Men vi har altsaa ikke her kunnet komme videre, og jeg har udtalt, at de *kan* udføre deres Gerning — det *kan* de. Men vi maa huske paa, at der maa bringes Ofre, naar en saadan Lovgivning i det hele taget skal føres igennem. Det er altsaa et Offer, man her maa forlange fremdeles af Akademisk Skyttekorps.

Nu fremsatte det ærede Medlem Hr. Pürschel en Udtalelse, som jeg ikke er enig med ham i: at Ministeren kan administrativt ophæve disse Korps. Jeg gør opmærksom paa, at der staar i Lovens § 1, Stk. 4, netop angaaende disse Korps, at de kan bære den for vedkommende Korps normerede Uniform under Øvelser efter nærmere Anordning af Forsvarsministeren. Der skal altsaa finde en Forhandling Sted, og denne Forhandling har jo fundet Sted, og da man har sluttet sig til Overenskomsten, som jeg gentagende har sagt efter min Opfattelse ikke er fuldt tilfredsstillende, kan de altsaa udføre deres Øvelser. Jeg tror ikke, at Ministeren administrativt kan ophæve disse Korps, og hvis han gjorde det — jeg tror nu, den højtærede Stats- og Forsvarsminister er alt for klog en Mand til at ville forsøge paa sligt —, tror jeg, det var den bedste Agitation for en Tilslutning netop til disse Korps. Vi maa jo huske paa, at Loven ikke løber saa længe, kun et godt Aars Tid, saaledes at vi stadig har Haand i Hanke med, hvad der foregaar paa de forskellige Omraader.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Munch-Petersen: Til det ærede Medlem Hr. Pürschel skal jeg kun sige, at det Spørgsmaal, han nu rejste, jo er blevet rejst for længst her i Tinget. Til Trods for, at vi havde skrevet under paa Grundloven, blev der fra Præsidiets Side stillet en Forespørgsel til os om vor Stilling til Grundloven, og vi besvarede i en udførlig Redegørelse det Spørgsmaal, der var stillet til os. Det er vel snart to Aar, siden det skete. Vi har ikke siden hørt noget fra Præsidiets; jeg gaar ud fra, at man har taget vor Redegørelse til Efterretning, og altsaa er der ikke noget at spørge om fra det ærede Medlems Side. Det nytter ikke noget, selv om han nok saa mange Gange optræder her som politisk Provokator.